

Zimmerwald Konferansı 2.0 Sonuç Bildirgesi 6 Eylül 2025 Zürih/İsviçre

1. Birinci Dünya Savaşı'nın ortasında, 1915 Zimmerwald Konferansı manifestosunda şöyle

beyan etti: “Halkın kanıyla savaş karlarının kırmızı altınını kazanan tüm ülkelerin kapitalistleri; savaşın vatani, demokrasiyi ve ezilen halkları özgürleştirmek için yapıldığını iddia ediyorlar. Yalan söylüyorlar!”

Zimmerwald Konferansı, kapitalistlerin savaşına karşı proletaryanın uluslararası birliğini hedefledi ve kapitalist ve emperyalist güçler arasındaki savaşın iç savaşa ve devrime dönüşmesini hazırladı. Savaşı sadece Ekim Devrimi sona erdirdi!

Ekim Devrimi, birçok ülkede “Zimmerwald Solu”nun pozisyonlarına ivme kazandırdı. Ekim Devrimi'nden sonra devrimci Sovyet Konseyleri'nin ilk önlemlerinden biri barış kararnamesiydi. Devrimci Rusya, tek taraflı olarak savaşı sona erdirdi ve tüm ülkelerin askerlerini kardeşlik kurmaya ve silahlarını tüm ülkelerin sömürücülerine karşı yöneltmeye çağırdı.

2. Zimmerwald Konferansı 2.0, 6 Eylül 2025 tarihinde 32 ülkeden*¹, 95'i fiziken, 308'i ise çevrimiçi olarak toplam 403 katılımcıyla gerçekleştirildi. Konferansta, farklı akımlardan gelen geniş bir yelpazede; demokratik, sendikal ve devrimci güçler temsil edildi. Yeni bir (dünya) savaşı tehlikesinin ve faşizmin yükselişinin yaşandığı bir dönemde, farklılıkları bir kenara bırakma düşüncesi bizi birleştirdi.

Karşılıklı dayanışma kültürü ile tartışma yürüttük. Savaş, kapitalizm ve faşizm, her türlü direnişi bastırmanın en acımasız biçimi olarak, çevre tahribatı ve herkesin arzuladığı sömürü ve baskıdan uzak bir toplum ve toplumu dönüştürecek bir hareket karşısında dünya çapında birleşik bir cephe oluşturmak için çözülmesi gereken birçok tartışmalı konu olduğu açıktır.

Kapitalist mi yoksa emperyalist bir dünya sisteminden mi bahsetmek gerekir? Bugün hangi ülkeler emperyalist olarak nitelendirilebilir? Dünya çapında tırmanan savaşların daha derin ekonomik nedenleri nelerdir? Bir dünya savaşı tehlikesinden mi yoksa mevcut bir dünya savaşından mı bahsetmeliyiz? Toplumsal alternatif nedir? Eski sosyalist ülkeler ve sözde “gerçek sosyalizm” ülkeleri nasıl değerlendirilmelidir? Bundan çıkarılacak dersler nelerdir? Hamas, Filistin kurtuluş mücadelesinin müttefiki olabilir mi? Her türlü direnişi en acımasız şekilde bastıran savaş, kapitalizm ve faşizme karşı hangi örgütlenme biçimleriyle mücadele ediyoruz: Birlik cephesi mi? Halk cephesi mi? İşçi sınıfı hangi rolü oynuyor ve bugünkü bilinci nedir? Devrim olmadan sürdürülebilir barış olabilir mi?

Toplumsal değişimi hedefleyen hareketimizin teorik temellerini de tartıştık. Çinli devrimciler şunu talep ettiler: “Lenin'in ‘Emperyalizm savaştır’ fikrini yayalım.” Lenin'in 1915 tarihli “Sosyalizm ve Savaş” adlı yazısı da bize proleter enternasyonalizmi için bir

¹İsviçre, Avusturya, İtalya, İspanya, Batı Sahra, Filistin, Türkiye, Almanya, Bulgaristan, İsveç, Fransa, Kongo, Dominik Cumhuriyeti, Arjantin, Meksika, ABD, Rusya, Çin, Hollanda, Brezilya, Peru, Porto Riko, Endonezya, Filipinler, Hindistan, Yemen, İran, Bangladeş, Suriye, Hong Kong, Tunus, Uruguay.

rehber olarak sunuldu; savaşlar ancak savaş zamanlarında proleter yenilgicilik ve sosyalist devrim yoluyla ortadan kaldırılabilir.

Kısacası, 1915 Zimmerwald'ın öğretilerinin bugün için ne anlama geldiği sorusu etrafında canlı ve tartışmalı bir strateji tartışması yaşandı.

Aynı zamanda, geniş çaplı bir konsensüsün varlığı da bir o kadar önemliydi.

3. İlk Zimmerwald Konferansı'ndan önceki yıllara benzeyen bir dönemde yaşıyoruz. Bugün de emperyalist dünyada değişen güç dengeleri, emperyalist devletler arasında dünyanın yeniden paylaşılması konusunda çelişkileri keskinleştiriyor. Askeri silahlanma, 2,718 trilyon dolarlık yeni bir rekor seviyeye ulaştı. Emperyalistler arasındaki rekabetin bir ifadesi olarak, dünyanın önemli noktalarında silahlı çatışmaların patlak vermesiyle karakterize edilen, tehlikeli bir şekilde artan türbölansların yaşandığı bir dönemde yaşıyoruz. Emperyalistler, büyük çatışmalarını, üretici güçlerin kitlesel yıkımı ve işçi sınıfı ile geniş halk kitlelerinin katledilmesi ile çözüyorlar. Faşizm ve savaş, madalyonun iki yüzüdür.

Devletler, uluslararası tekellerin hizmet sağlayıcılarıdır ve savaşın finansmanı için mücadeleyle kazanılmış sosyal kazanımları feda ederler. Savaş, başka araçlarla siyasetin devamıdır: Bugün, emperyalistler arasındaki çelişkiler giderek daha da keskinleşiyor. Emperyalist savaşların yardımıyla, çözülemeyen ekonomik krizlerini aşmak istiyorlar. Tekelci sermayenin kârlarını artırmak için dünya çapında sömürü ve baskıyı şiddetlendiriyorlar.

4. Burjuva çok partili sistem aracılığıyla “demokratik bir biçimde” ortaya çıkan faşizm, savaş sonrası döneme özgü, tarihsel bir öncülü olmayan bir olgudur. Görünüşte demokratik olması nedeniyle, aynı zamanda en aldatıcı olanıdır. Örneğin, “savunma gücü”, “ulusal birlik”, “savaş kabiliyeti” gibi kavramları öne çıkarması gibi. Ve gerçekten de faşizmi içeriği veya karakteristik özellikleriyle değil, biçimiyle tanımaya çalışan birçok kişiyi aldatmıştır. Bu süreçte, burjuva ve liberal, kendilerini “demokrat” olarak adlandıranlar, aşırı sağ ile iş birliği yapmaktadır. Toplumun içsel olarak faşistleştirilmesi, dışsal olarak emperyalist savaşla birlikte, sanki “sinsice” ve görünüşte burjuva demokrasisi çerçevesinde uygulanmaktadır. Bu gelişme, “modern faşizm” olarak da tartışılmıştır.

5. Günümüz koşulları, mevcut yağma savaşlarına ve 3. Dünya Savaşı'na karşı kararlılıkla mücadele eden güçlerin bir konferans düzenlemesini gerektiriyor. Bu güçler, emperyalist savaş veya barışın her türlü savunmasını, vatan savunması ve iç barış politikasını, emperyalist politikanın meşrulaştırılmasını kararlılıkla reddediyorlar.

6. Bu sefer hikâyenin nasıl sonlanacağı, ücretlilerin ulusun meselelerini bir kez daha bir dünya savaşı pahasına benimsemelerine ve bunun için istenen maddi ve manevi fedakarlıkları yapmalarına bağlı olacaktır. Ya da başka türlü düşünmeye karar vermeleri. Faşizm ve muhafazakarlığın dünya çapında güç kazandığı doğru olsa da demokratik ve devrimci duyguların giderek daha net ilerici nüanslarla uyanmakta olduğu da bir gerçektir. Canavarın kendi küllerinde hoşnutsuzluk artıyor. Ufuktaki umut ışığı, halkın direnişinin gelişmesidir.

7. Trump, ABD'yi hızla militarize bir faşist polis devletine dönüştürüyor. Adları Trump, Biden veya Obama olsun, bunlar emperyalizmin sonuçlarıdır. Dünya çapında yaşanan bu gelişmeler ışığında, bir dünya savaşı tehlikesi çok ciddiye alınmalıdır. Bunun olası sonucu, medeniyeti yok edecek ve yeryüzündeki yaşamı sona erdirecek bir “nükleer kış”a yol açacak bir nükleer savaş olacaktır.

8. Askeriye, çevre tahribatı ile ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır. İşçilerin sömürülmesi ve çevrenin tahribatı, aynı madalyonun iki yüzüdür. Çevrenin korunması sadece ekolojik bir mesele değil, aynı zamanda insani, barış ve insan hakları meselesidir. Çevre ve barış hareketleri, ortak bir uluslararası mücadele cephesi oluşturmalıdır.

9. Emperyalist savaşlar geleceği, özellikle de gençlerin geleceğini yok ediyor. Orduya katılmak gençler için bir gelecek vaadi değildir! Gençlerin anti militarist mücadelesi geliyor, ancak daha da yoğunlaştırılması gerekiyor. Yaşlı meslektaşlarımız; gençlerin geleceği için, kapitalist sömürü ve baskıdan arınmış bir toplum için, gençler ve yaşlıların ortak mücadelesini yoğunlaştırmakla yükümlüdür.

10. Kadınlar, yakınlarını kaybetmeleri, geçim kaynaklarının yok olması veya maruz kaldıkları tehditler nedeniyle savaşın yükünden iki kat daha fazla etkilenmektedir.

11. Emperyalist savaş, aşırı sağın düşünce kuruluşlarından tüm burjuva partilerine ve fabrika salonlarına kadar tüm toplumu kapsayan bir projedir. Haber programlarından sosyal medyaya, üniversitelere, meslek okullarına, ilkokullara ve anaokullarına kadar her yerde karşımıza çıkar. Askeri tatbikatlardan sivil-askeri iş birliği çerçevesinde hastanelerin savaş hazırlıklarına, vergi ve bütçe politikasına kadar her alanda kendini gösterir. Silahlanma politikası, savaş psikolojisi ve gerici ideolojilerin genel eğilimine karşı direnmeliyiz. Emperyalist güçlerin barış vaatleri yalandır. Barıştan bahsettiklerinde, yeni haksız savaşlar hazırladıklarını biliyoruz.

12. Günümüzde, sosyal şovenizm büyük bir patlama yaşıyor. Ancak, “kendi” ulusunun diğer uluslara karşı en ufak bir şiddet eylemini bile kabul eden bir proletarya, sosyalist olamaz. Bu nedenle, sosyal şovenistlerden ideolojik ve örgütsel olarak ayrılmanın önemi özellikle vurgulanmalıdır. İşçilerin sınıf bilinci, hiçbir şekilde bir ya da diğer sermaye partisinin arabasına atılmamaları için teşvik edilmelidir. Antikomünizm, milliyetçilik ve (sosyal) şovenizm bir madalyonun iki yüzüdür. Onlara şans vermeyin! Rusya, Çin veya BRICS gibi görünürde veya iddia edilen “jeopolitik alternatifler” ya da sözde barışçıl bir AB ile ittifak kurmayın. Ana düşman kendi ülkenizde. İşçiler işçilere kurşun sıkmaz!

13. Farklı kapitalist tarafların olduğu bir dünyada, işçiler için taraf tutabilecekleri bir taraf yoktur. Nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan işçiler savaşı sona erdirebilir. Uluslararası işçi birliğini destekliyoruz! Mücadelelerin iş birliği ve koordinasyonu için uluslararası işçi birleşmelerine ve savaşa, kapitalizme ve her türlü direnişi, çevre tahribatını ve sosyal baskıları en acımasız şekilde bastıran, faşizme karşı işçi örgütlerinin dünya çapında birleşik cephesine ihtiyacımız var.

14. Emperyalizm savaş demektir. Emperyalizm ve kapitalizm dünya çapında ortadan kaldırılmadıkça savaşlar devam edecektir. Savaş ve faşizmi reddetmek, konferanslarda tekrarladığımız bir slogan olmakla kalmamalı, insanlığa karşı söz ve eylemde ahlaki bir yükümlülük olmalıdır.

15. Filistin'in ezilen halkı, soykırım savaşına direniyor. İsrail'de de soykırım savaşını şiddetlendiren aşırı sağcı Netanyahu hükümetine karşı muhalefet giderek büyüyor. Direnişi destekliyor ve şunları talep ediyoruz: Acil ve kalıcı ateşkes ve hükümetlerin İsrail ile ilişkilerini tamamen kesmesi; silah teknolojisi ve çift kullanımlı (sivil ve askeri) malzeme ihracatının durdurulması; insani yardımın derhal serbest bırakılması.

16. Ukrayna savaşında, emperyalistler arası katliamı reddediyor ve Ukrayna ve Rusya'daki kitlelerin yanında yer alıyoruz. Ne Rusya'daki ne de Ukrayna'daki egemen sınıfın ya da NATO'nun yanında yer alıyoruz. Hem Rusya'daki hem de NATO'daki egemen güçlere karşıyız. Kendi ülkemizdeki düşmana karşı mücadeleyi vurguluyoruz: Bizim tarafımız sömürülenlerin ve ezilenlerin tarafıdır. Acil ve kalıcı bir ateşkes için mücadele ediyoruz.

17. Afrika'daki savaşlar, özellikle Sudan, Doğu Kongo veya Batı Sahra'daki savaşlar hakkındaki sessizliği bozuyor ve emperyalist ülkelerin ve tekellerin rolünü ortaya çıkartıyoruz.

18. Orta Doğu'da durum kızışıyor. İran'daki özgürlük mücadelesi de bizim enternasyonalist desteğimize ve dayanışmamıza ihtiyaç duyuyor. Çünkü özellikle işçiler, kadınlar ve Kürtler, Azeriler, Belular ve Araplar gibi ezilen ulusal azınlıklar, en zorlu koşullarda faşizme ve savaşlara karşı mücadele ediyorlar.

19. Protestolar gerekli ama yeterli bir nlem değildir. Olumlu bir alternatif geliştirilmelidir. Yeni bir proleter enternasyonalizm için! Daha yüksek düzeyde uluslararası koordinasyona ihtiyaç var! Bunun temeli, egemen sınıftan bağımsız, siyasi örgütlerin ve proleter glerin kendi altyapısıdır. Ancak, bu süreçte her örgütün ideolojik ve örgütsel bağımsızlık korunmalıdır. Ortak mücadele günleri veya bağımsız uluslararası bilgi platformları, örneğin bir işçi kanalı gibi uluslararası koordinasyon ve iş birliği için pratik adımlara ihtiyacımız var. Tüm ülkelerde, işçi ve gençlik kitlelerini ve tüm anti-emperyalist ve anti-faşist gleri devrimcilerle bir araya getiren geniş platformlar kurulmalı. Burjuva hükümetlerin politikalarına, kapitalist sömürüye, emperyalist savaş manevralarına, faşist kültüre ve yaşamın her alanındaki faşist saldırılara karşı mücadeleci kitle hareketleri örgütlenmelidir. Bu tür hareketlerin küresel koordinasyonunu sağlamaya çalışmalıyız. Bu geniş platformlarda, kendi burjuvazisine ve emperyalist devletine karşı mücadelenin yönünü belirlemek, özellikle devrimcilerin görevidir.

20. Toplumsal değişim, sömürü ve baskıdan uzak bir toplumun yaratılması olmadan barış olamaz. Bu, sert baskı ile karşı karşıya kalacak zor bir görevdir. Ancak mücadele etmeye değer tek görevdir. Birçoğumuz, Rosa Luxemburg'un 100 yıl önce ifade ettiği görüşü paylaşıyoruz: Ya sosyalizm ya da barbarlıkta yok olma!

Işığın karanlığa galip gelmesi, insanlığın özgürlük ve adalet arzusu yenilmez bir güç haline gelmesi için çalışmaya ve mücadele etmeye yönelik ortak taahhüdümüzü teyit ediyoruz.